

**"СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА КНИГА ІЗ
ФОНДУ РІДКІСНИХ ВИДАНЬ НАУКОВОЇ
БІБЛІОТЕКИ НУБІП УКРАЇНИ"**

Розділ III

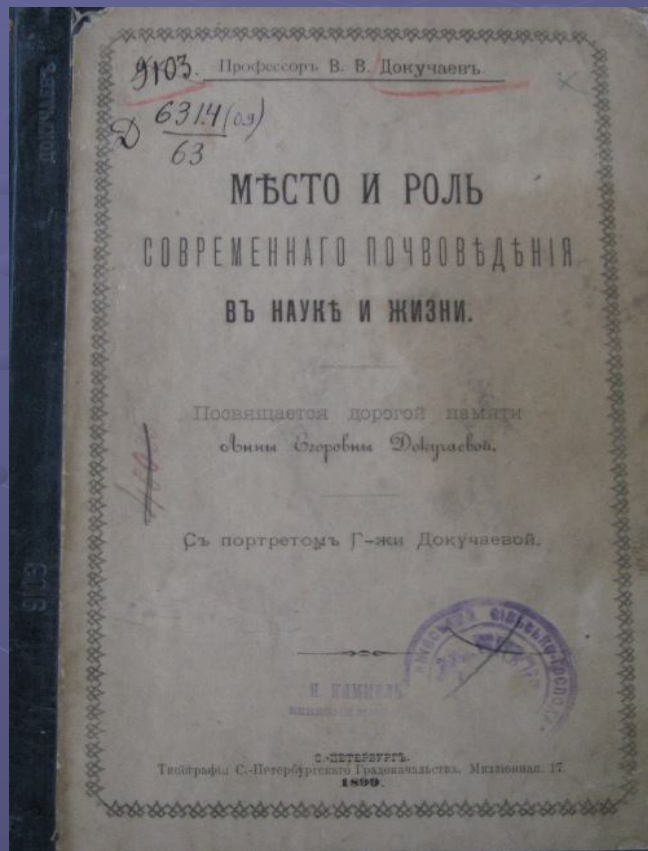
« Ґрунтознавство »: в цьому розділі Вашій увазі представлено 8 екземплярів рідкісної книги.

631.4

Д 63

Докучаевъ В. В. Мѣсто и роль современнаго почвовѣдѣнія въ наукѣ и жизни [Посвящается дорогой памяти Анны Егоровны Докучаевой] / В. В. Докучаев. – С-Петербургъ: Типографія С-Петербургскаго Градоначальства, Милліонная, 17, 1899. – 19 с.

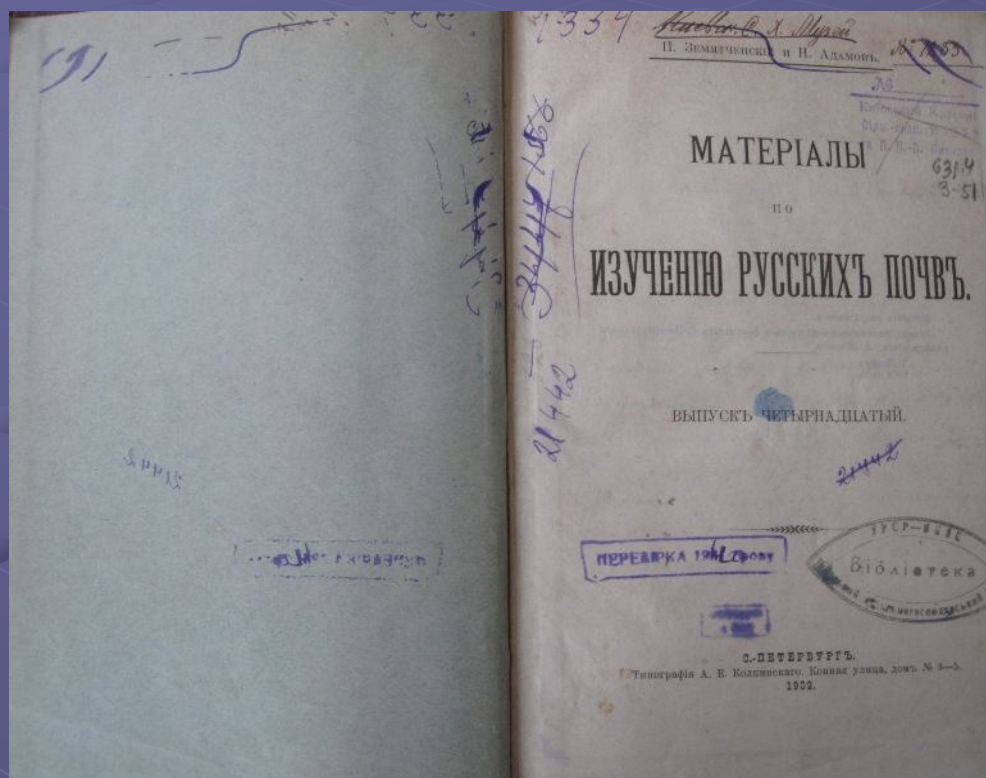

На думку В. В. Докучаєва ґрунти служать дзеркалом місцевого клімату, як сучасного так і давно минувших часів. Існує генетичний зв'язок між ґрунтами з однієї сторони і рослинами та тваринами що живуть в даній місцевості з іншої

631.4

3 51

Земятченскій П. Матеріали по изученію русскихъ почвъ / П. Земятченскій, Н. Адамовъ. – С.-Петербургъ : Типографія А. К. Колпинскаго, Конная улица, домъ № 3-5, 1902. – 137 с.

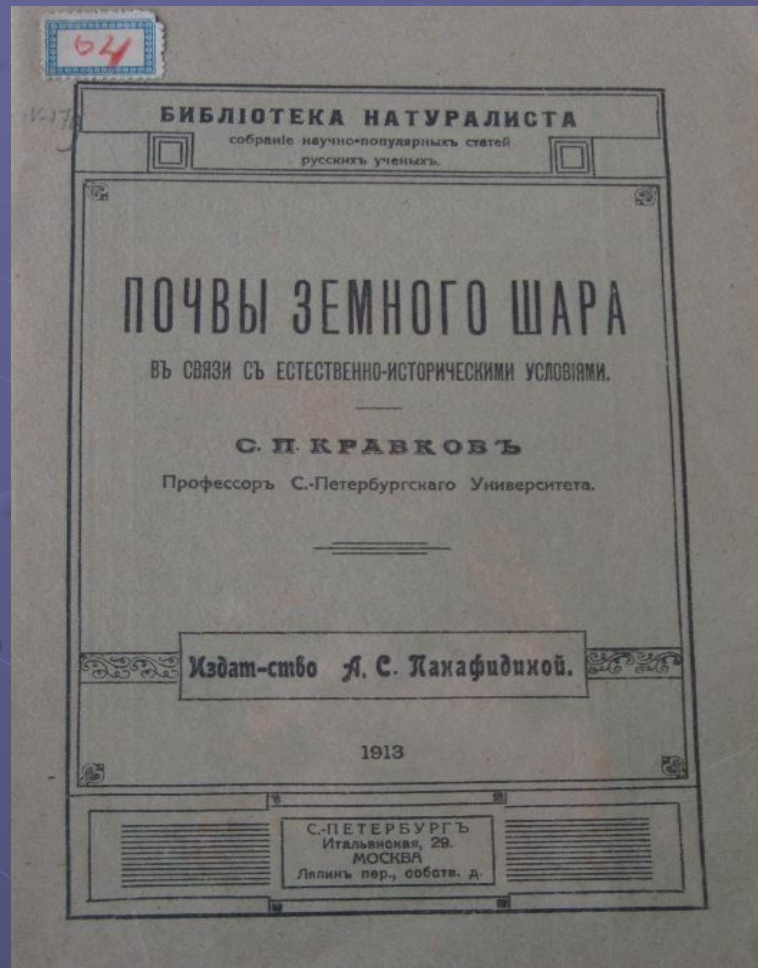

Дане видання надає матеріали по вивченню російських ґрунтів, і об'єднує декілька випусків з № 14 по 17. До кожного випуску поданий зміст де представлені статті різних відомих авторів того часу. Розглядаються питання по зонуванню та типології ґрунтів; хімічного та фізичного стану ґрунтів різних губерній Росії. Подані результати досліджень впливу добрив на різних типах ґрунтів та розглядаються багато інших питань з вивчення ґрунтознавства.

631.4

К 77

Кравковъ С. П. Почвы земного шара въ связи съ естественно-историческими условіями / С. П. Кравковъ. – С-Петербургъ: Издательство А. С. Панафидиной, 1913. – 47 с.(библіотека натуралиста)

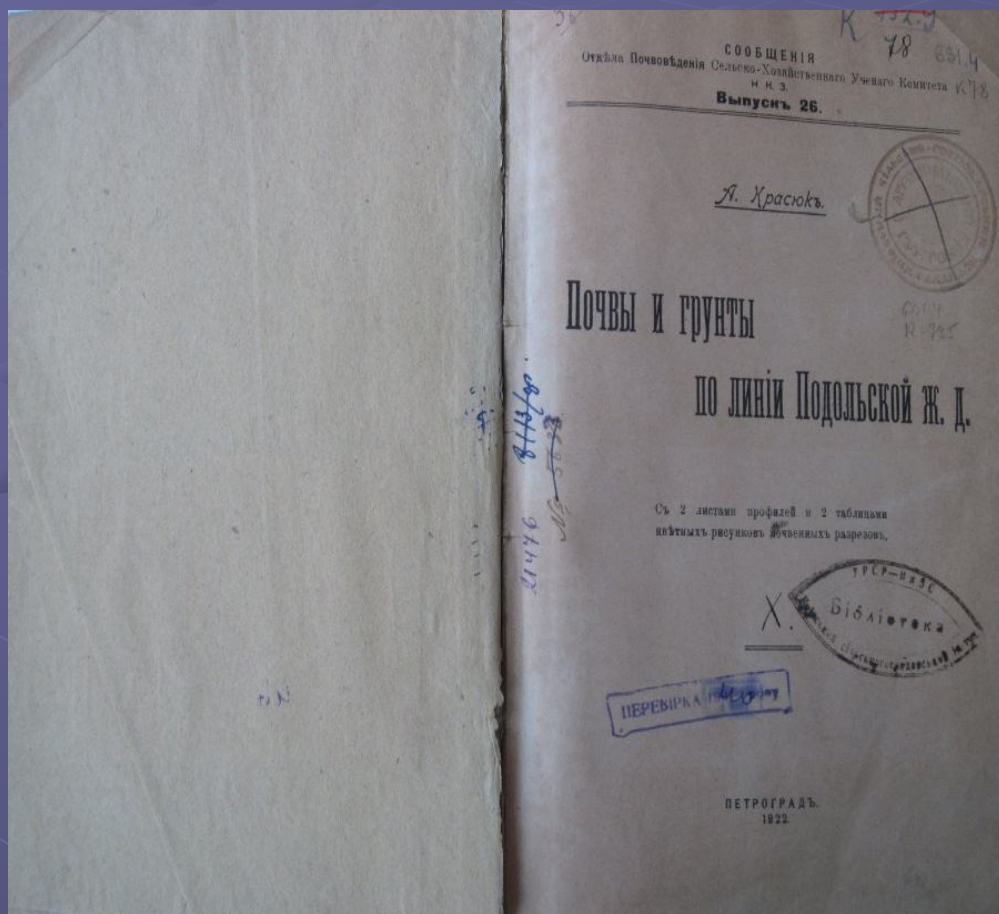

Розглянута класифікація ґрунтів всього світу. Перераховані 5 головних факторів ґрунтоутворення: клімат, материнська порода, рослинний і тваринний світ, рельєф країни та вік ґрунту. Визначено що найбільше впливає на ґрунтоутворення клімат, так як від нього залежить характер і кількість рослинного та тваринного світу. Дана характеристика ґрунтів за зонами з південно-західного напрямку до північно-східного.

631.4

К 78

Красюк А. Почвы и грунты по линии Подольской Ж. Д.: сообщения отдела Почвоведения Сельско-Хозяйственного Ученого Комитета Н. Н. З. / А. Красюк. – Петроградъ, 1922. – Вып. 26. – 223 с.

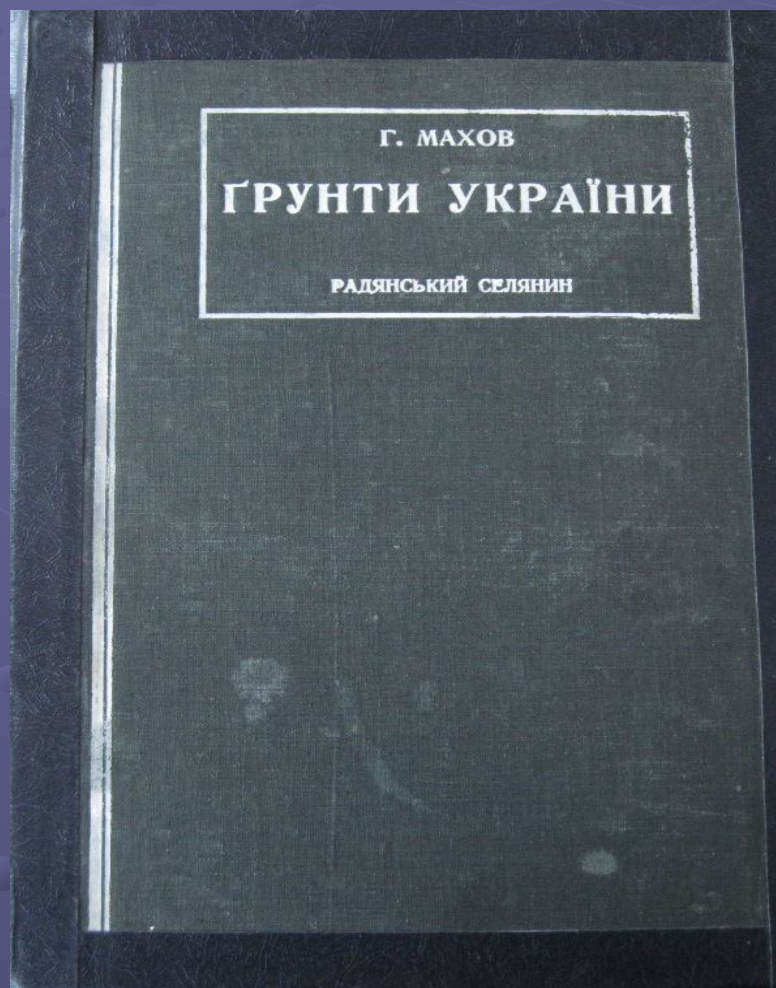
В передмові до цього видання написано що «Составляющая этот выпуск работа проф. А. А. Красюка представляет отчет об исследованиях, произведенных им в 1913 году под руководством проф. П. С. Коссовича. Под его же редакцией работа была подготовлена к печати, но безвременная кончина проф. Коссовича (в 1915 г.), затем война и, наконец, закрытие типографии в то время, когда печатание было уже закончено (в 1920 году), - задержали выход настоящего выпуска до сего времени».

Книга має передмову, зміст де відображено основні розділи: - Коротка загальна характеристика району дослідження; - Опис окремих районів дослідження частини Волино-Подільської зони. Та підрозділи за видами ґрунтів цього регіону. Видання ілюстроване чорно-білими та кольоровими малюнками і має декілька карт ґрунтів.

631.4

М 36

Махов Г. Ґрунти України: нарис ґрунтів, методика дослідження, визначник ґрунтів, короткий нарис геології та рослинності України / Г. Махов; Науково-Дослідча Катедра Ґрунтознавства. Харків. – Харків : Радянський селянин, 1930. – 330 с.

Книга структурована за розділами. Має передмову та кольорові і чорно-білі малюнки.

В розділах I-III дано характеристики основних ґрунтотворних чинників в Україні.

В розділі IV подано детальну морфологічну характеристику зональних підтипів та районованих відмін ґрунтів, а також компонентів, ґрунтового макро-, мезо-, й мікро комплексу. Зв'язуючи походження морфології кожного ґрунтового профілю з певним комплексом ґрунтотворчих моментів.

В розділі V подаються матеріали аналітичних досліджень механічних та хімічних аналізів

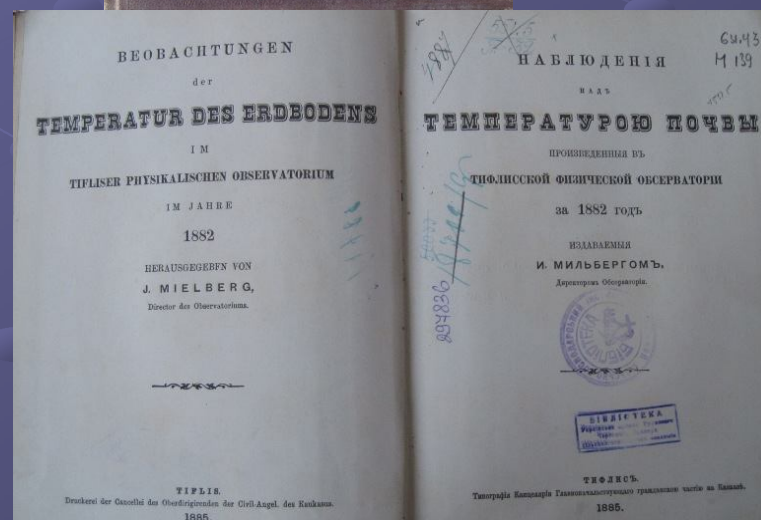
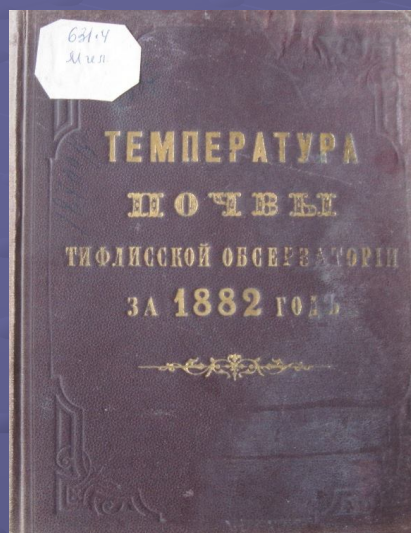
В розділі VI розглядаються основні питання методики польових досліджень і дається класифікаційні схеми рельєфу країни та схеми найголовніших морфологічних ознак ґрунтів, зокрема структури.

Розділ VII являє собою Визначник ґрунтів у формі загальних таблиць для визначення типів ґрунтів, як і окремих таблиць для визначення відмін ґрунту в межах типу.

631.43

Н 139

Наблюдения надъ температурою почвы произведенные въ Тифлисской физической обсерваторіи за 1882 годъ / издатель И. Милбергъ – директоръ обсерваторіи. – Тифлисъ: Типографія Канцеляріи Главнокомандующаго гражданскою частію на Кавказъ, 1885. – 202 с.

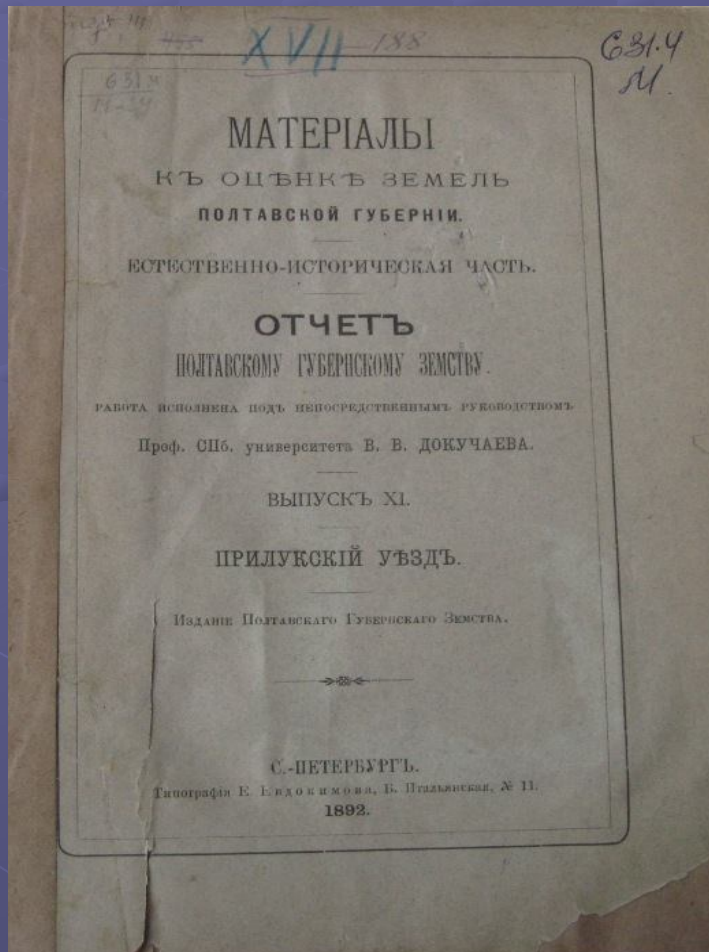

Складена таблиця температурного режиму ґрунту залежно від дня та місяця року. Температура вимірювалася як над поверхнею ґрунту, так і на поверхні, та на різній глибині від 0,01 м. до 0,41 м. в таблицях представлені виміри що проводилися 4 рази до обіду та 4 рази після а також вирахована середня температура за день та за місяць.

631.4

М 34

Отчетъ Полтавському губернскому земству: матеріали къ оцѣнкѣ земель Полтавской губерніи. Естественнo-историческая часть / работа исполнена подъ непосредственнымъ руководствомъ проф. СПб университета В. В. Докучаева; составитель В. К. Агафоновъ. — С-Петербургъ: Типографія Е. Евдокимова, Б. Итальянская № 11, 1892. — Вып. XI : Прилукскій уѣздъ. — 140 с.

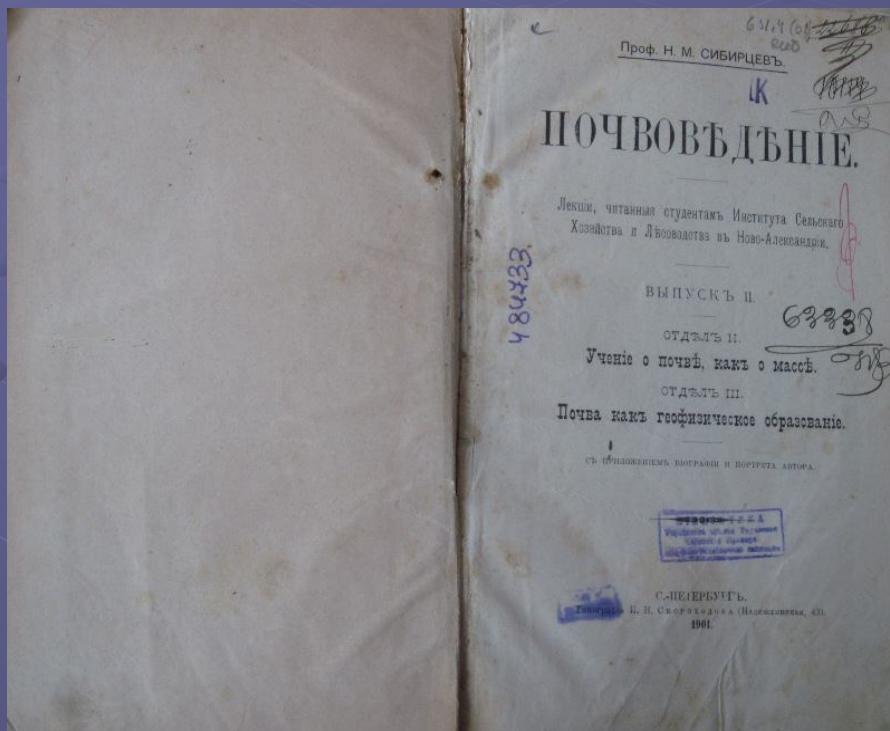

В загальній частині дається характеристика Прилуцького району його площа, розміщення, з якими районами межує. Далі загальна характеристика ґрунтів Західного та Східного районів. В наступній частині характеризуються всі види ґрунтів Прилуцького району: чорноземи, лісостепові ґрунти, лісові ґрунти, сірі ґрунти, піски, солонці та болотні ґрунти.

631.4

С 34

Сибирцевъ Н. М. Почвовѣдѣніе : лекціи, читанныя студентамъ Института Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства въ Ново-Александріи / Н. М. Сибирцевъ. – С-Петербургъ : Типографія И. Н. Скороходова, 1901. – Вып. 2, Отдель 2: Ученіе о почвѣ какъ о массѣ; Отдель 3: Почва какъ геофизическое образованіе. – 196 с. [съ приложеніемъ біографіи и портрета автора]

Ця книга видана після смерті автора Сібірцева М. М. - відомого вченого-професора того часу в галузі ґрунтознавства, викладача Новоолександрівського інституту сільського господарства та лісівництва. Книга має вступну статтю присвячену життю та науковій діяльності автора, а також список наукових праць професора М. М. Сібірцева структурований за роками, що включає 53 назви.

Сама книга розглядає питання: - фізичних та хімічних властивостей ґрунту; формування ґрунту, вплив зовнішніх умов на ґрунтові утворення; історія та вік ґрунту та інші питання.

Василь Васильович Докучаєв

Видатний учений, природознавець, геолог і ґрунтознавець. У 1888-1894 роках на запрошення **Полтавського** губернського земства він очолював експедицію, що вивчала ґрунти, рослинність і геологічні умови **Полтавщини**. Було складено ґрунтові карти губернії. За сприяння **Василя Докучаєва** створено Полтавський природничо-історичний музей (зараз – Полтавський краєзнавчий музей). Основою колекції слугували речі, які були знайдені у Полтавській губернії під час експедиції під керівництвом професора. Серед учасників експедиції були учні **В.В Докучаєва**, згодом відомі всьому світу природознавці: академіки Володимир Іванович Вернадський, Константин Дмитрович Глінка, Франц Юлієвич Левінсон-Лессінг.

Махов Григорий

Длительное время в советской отраслевой научной литературе имя профессора Григория Махова (Махива) — выдающегося отечественного почвовед, методолога, одного из организаторов сельскохозяйственного исследовательского дела в СССР и лучшего представителя киевской школы почвоведения — замалчивалось. И только недавно имя Григория Махова было возвращено в научное обращение.

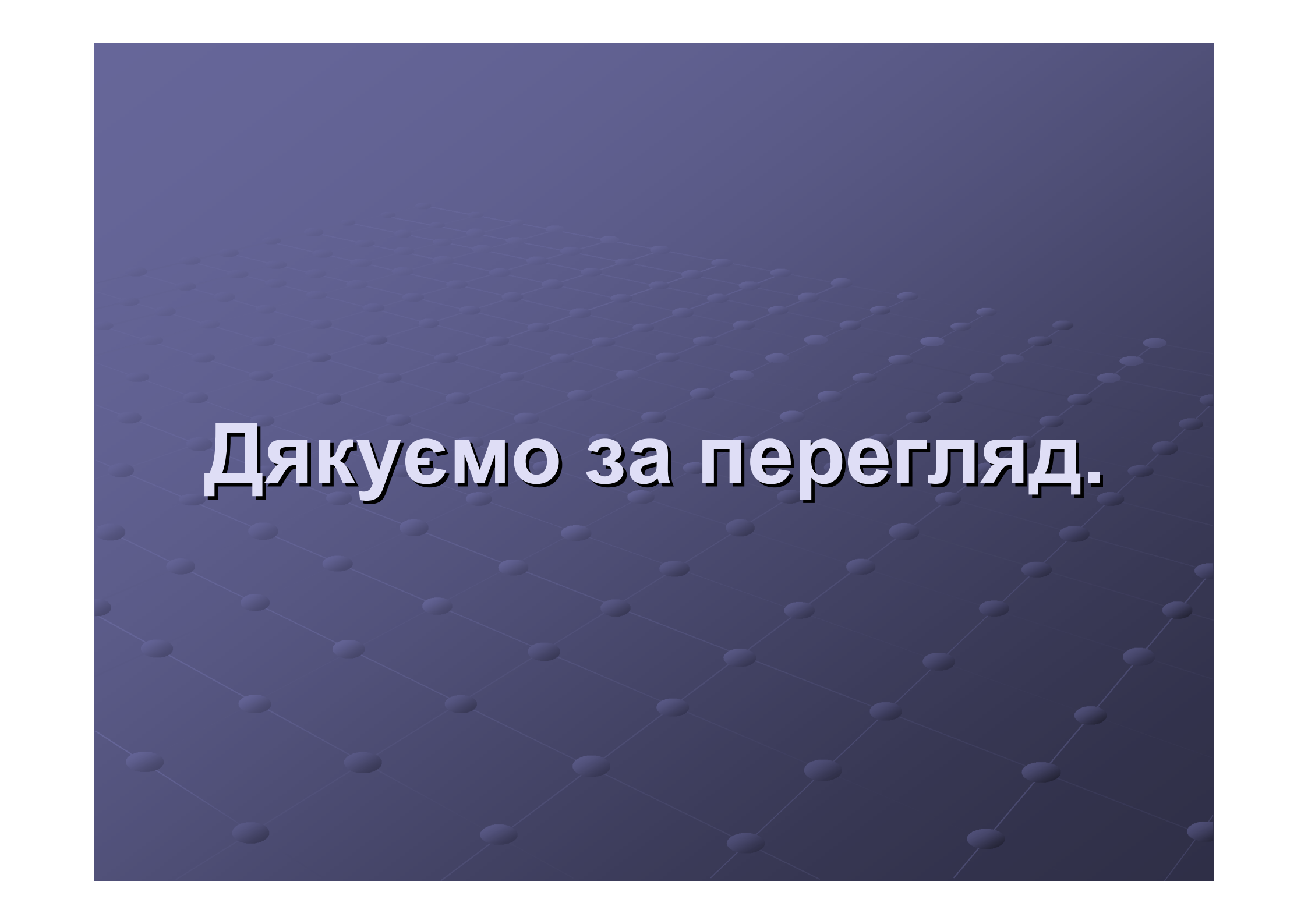
Сегодня сложно понять, почему ученый в разное время написания собственной автобиографии (в 20—30-е годы XX в.) по-разному указывает не только место своего рождения, но и национальность. Проведенный нами анализ архивных материалов в Центральном государственном архиве вышестоящих органов власти Украины позволяет опровергнуть официально принятую версию, что Г.Махов украинец и родился на Киевщине. На самом деле он родился 23 августа 1886 года в семье учителя низшей технической школы г. Рыбинска Череповецкого уезда Новгородской губернии и имел белорусские корни. Отец ученого активно участвовал в революционном движении 80-х годов XIX в., за что был отправлен в ссылку, где и умер.

Сибирцев Николай Михайлович

Русский почвовед. Ученик и сподвижник В. В. Докучаева. Родился в Архангельске. Окончил Петербургский университет (1882). Работал там же. В 1885 - 1892 заведовал созданным им Естественноисторическим музеем в Нижнем Новгороде. С 1892 работал в Особой экспедиции Лесного департамента под руководством Докучаева, с 1894 - в Новоалександрийском институте сельского хозяйства и лесоводства в Пулавах.

Основное направление научных исследований - генетическое почвоведение. Внес значительный вклад в развитие научного почвоведения, в формирование взглядов на генезис почвы. Творчески развил воззрения Докучаева и П. А. Костычева, принял деятельное участие в создании генетического почвоведения. Провел полевые исследования в Нижегородской, Владимирской, Рязанской и Костромской губерниях с целью агрономической оценки почв. Разработал оценочные шкалы. Изучал условия улучшения водного режима почв южных степей России. Подчеркивал ведущую роль биологических процессов в генезисе и агрономическом использовании почв. Участвовал в разработке (совместно с Докучаевым) генетической классификации почв. Карта почвенных зон по классификации Н. М. Сибирцева имела практическое значение до 1930. Автор учебника «Почвоведение» (ч. 1 - 3, 1898 - 1900).

Дякуємо за перегляд.